

ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

20ος ΧΡΟΝΟΣ • Αρ. Φύλλου 226-227 Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1991 • Γραφεία: Κλεισθένους 15 105 52 ΑΘΗΝΑ

ΜΕΤΑ ΑΠΟ 61 ΧΡΟΝΙΑ

Ήταν το 1930 τότε που μια χούφτα Θεοδωριανίτες που βρέθηκαν ξενη-
τεμένοι στην Αθήνα και στον Πειραιά γιατί τότε οι δύο αυτές πόλεις
ήταν ξενιτειά για τα Θεοδωριανικά σκέφτηκαν να ιδρύσουν την Αδελφότητα
Θεοδωριανιτών. Και έτσι ένα απόγευμα στον Πειραιά η ιδέα πραγματοποιή-
θηκε και γεννήθηκε - ιδρύθηκε η Αδελφότητά μας που φέτος συμπληρώ-
νει 61 χρόνια ζωής, γόνιμης και δημιουργικής πορείας. Και αποτέλεσε
πόλο συσπείρωσης, αντάμωσης και βοήθειας των ξενητεμένων χωριανών
μας. Και τα χρόνια περνούσαν και ο Σύλλογος μας όλο και μεγάλωνε και
εκπλήρωνε τους σκοπούς του, αγκαλιάζοντας όλους τους Θεοδωριανίτες
που έφταναν, προσδοκώντας μια καλύτερη ζωή στην Αθήνα και στον
Πειραιά.

Κι έγινε έτσι από τις πιο γνωστές και τις πιο κορυφαίες οργανώσεις
της Ηπείρου και γι' αυτή της την πορεία βραβεύτηκε από την Πανεπι-
ρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας το 1980. Σήμερα 61 ολόκληρα χρόνια
μετά την ίδρυσή της η Αδελφότητα Θεοδωριανιτών Άρτας όχι μόνο
άντεξε όλα αυτά τα χρόνια, όχι μόνο είχε μια πλούσια δραστηριότητα
αλλά συνεχίζει ακόμα την πλούσια δράση της. Εμείς το καινούργιο Διοι-
κητικό Συμβούλιο θα προσπαθήσουμε συνεχίζοντας το ωραίο δρόμο που
χάραξαν οι ιδρυτές της να φτάσουμε την Αδελφότητα ακόμα ψηλότερα.

Αυτό όμως θα γίνει κυρίως με τη δική σας συμμετοχή και τη δική σας
βοήθεια. Σας προσκαλούμε λοιπόν όλους κοντά μας στο έργο που αναλά-
βαμε. Θα θέλαμε επίσης ιδιαίτερα να απευθυνθούμε στις γυναίκες Θεοδω-
ριανίτισσες καθώς και στους νέους. Όλοι μαζί μπορούμε να κάνουμε πολύ
σπουδαία πράγματα. Θα προσπαθήσουμε να οργανώσουμε τις εκδηλώσεις
μας με τέτοιο τρόπο, ώστε να βρείτε όλοι ενδιαφέροντα και να 'ρθείτε
όλοι κοντά μας, για να γίνει έτσι η Αδελφότητά μας ένα ζωντανό κομμάτι
από Θεοδωριανίτες πάντα ενωμένους και πάντα πρωτοπόρους.

Το Δ.Σ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Ο Δημοσθένης Κόκκινος, ο αισιόδοξος στοχα-
στής «με την απόσταση στο βλέμμα και με τους
ορίζοντες φορτωμένους μνημόνευτα στα καθαρά του
μάτι» δεν υπάρχει πια. Έβρησε αναπάντεχα και
πρόωρα στα Γιάννενα, όταν ο παγερός γενναριό-
κος αγέρας κατέβαινε απ' τα Τζουμέρκα και πά-
φλαζε στα νερά της Παμβώτιδας το αιώνιο τρα-
γούδι της ζωής. Πέθανε στην πόλη «την πρώτη
στα γράμματα», που τη σφράγισε με τη δική του
πνευματική ταυτότητα και που ενυψώσε να της
μεγαλώσει τα ταμπρά της όνομα. Όμως, ο ίδιος,
μεγαλόφωνος, ταπεινός, θ' ανθίσει σε στίχους την
προσφορά του αυτή: «Στην πόλη ετούτη / με τ'
ασχημά και τους ευεργέτες / ... / κι εγώ με το
φως της πυγολαμπιδας / να ψάχνω για τα τρώ-
πα των Χρόνων της».

Στην πόλη αυτή, στο μετερίζι της επαρχίας,
ανάλωσε επί δεκαετίες την πνευματική του ζωή κι
εκεί εξέδιδε και διηύθυνε το περιοδικό «ΗΠΕΙΡΩ-
ΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ», απ' τα αξιολογότερα του ελλαδι-
κού χώρου και βραβευμένο απ' την Ακαδημία Α-
θηνών. Αλλά η εμβέλεια η πνευματική του Δημο-
σθένη Κόκκινου είναι πανελλήνια κι έξω ακόμα
π' τα ελληνικά σύνορα. Είναι απ' τους ανθρώπους
εκείνους που δεν χάνονται με το χρόνο, που αφή-
νουν αχνάρια στο διάβα τους και το φωτεινό
τους στίγμα στον αιώνιο κύκλο της ζωής. Είναι
ο καταξιωμένος λογοτέχνης και λόγιος με σημα-
ντική πνευματική προσφορά γι' αυτό και παίρνει
δικαιωματικά μια ξεχωριστή θέση στο πάνθεο των
πνευματικών ανθρώπων της χώρας μας.

Απ' τα εφηβικά του ακόμα χρόνια αρχίνησε
την πάλη για τα ιδανικά, για ανεκπλήρωτα ορά-
ματα, για τον άνθρωπο. Κι η πάλη αυτή συνεχι-
στηκε μέσα στους ευρύτατους πνευματικούς του
ορίζοντες με μια μεστή, πανάξια προσφορά σε
πεζό λόγο, σε ποίηση, σε θεατρικό λόγο. Γιατί,
ο Δημοσθένης Κόκκινος ήταν πολυγραφότατος κι
ασχολήθηκε με όλα σχεδόν τα είδη του λόγου.
Πάνω από εικοστήτρία βιβλία —όσα έχω υπόψη
μου— έχει στο ενεργητικό του, με πάμπολλες συ-
νεργασίες σε εφημερίδες και περιοδικά και με
κρατικό βραβείο, διάκριση απ' το Πατριαρχείο
και άλλες τιμητικές διακρίσεις. Το έργο του είναι
διαποτισμένο από αισιοδοξία, συγκίνηση, ανθρωπι-
α

και λυρισμό, βασισμένο στις ηθικές αξίες με μιαν
ευρύτερη θεώρηση της ζωής. Τις ιδέες, τα οράμα-
τα και τους στοχασμούς του έχει μετουσιώσει σ'
ένα λόγο μοναδικό, λυρικό, μεστό. Στα κείμενά
του, που συγκλονίζουν οδυνηρές ιστορικές μνήμες που
ματώνουν τη σκέψη, τον συνεπαίρνει ο στοχα-
σμός και τα οράματα κι ευλαβής ανυψώνει τον
'Ανθρώπο δια μέσου των αιώνων και τον στήνει
στο βάθρο του. Μάχεται για το αύριο («Ποταμοί
οι ελπίδες της αύριον...») και την ειρήνη με σάλ-
πισμα αντιπολεμικό («Κύριε, / ο ποιητής είμαι /
που απίθωσε το όπλο και το κράνος / ... / και
θέλω να προσευχηθώ»), πονεί για τον τόπο του
και συμπάσχει με τους ανθρώπους του («Εδώ περ-
πάτησαν οι γονείς μου και οι χωριανοί μου / ... /
χτίζοντας το στοιχειωμένο γιοφύρι με τις παλά-
μες τους»). Οι στίχοι του προκαλούν συγκινησια-
κές δονήσεις απ' το πάθος, την ανθρωπιά και την
τραγικότητά τους. Άλλοτε καθημαγμένους κι απο-
γοητευμένους απ' τα σημεία των καιρών και τις
πολεμικές ιαχές κι άλλοτε αισιόδοξος, έτοιμος να
φτερουγίσει στο ελπιδοφόρο αύριο («Κι ένα ζε-
στό ψωμί από χέρι ειρηνικό / στους φαρδείς δρό-
μους / συνάντηση των συντρόφων που ονειρεύο-
νται»).

Πέρα απ' τις όποιες πνευματικές ανησυχίες που
μας ένωσαν με τον Δημοσθένη Κόκκينو και τις
συνομιλίες μας στην ιχνιλάτηση των πολυδαίδα-
λων δρόμων της αισθητικής της λογοτεχνίας, ευ-
τύχησα να συνεργαστώ μαζί του και να γευτώ
τους καρπούς αυτής της γόνιμης συνεργασίας, κυ-
ρίως όταν εκδίδαμε μαζί στα Γιάννενα την εβδο-
μαδιαία εφημερίδα «Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΟΡΕΙΝΩΝ». Και
σε κάθε συνάντησή μας μου εξέφραζε την
επιθυμία για την έκδοση ενός εντύπου που να
καλύπτει την ορεινή περιοχή των Τζουμέρκων και
του Ασπροπόταμου, για να ακουστεί και η φωνή
«των απόκληρων Ελλήνων», όπως χαρακτηριστικά
έλεγε, που έμεινε ανεκπλήρωτη.

Ο Δημοσθένης Κόκκινος, απ' τη γειτονική Νε-
ράιδα, ο καταξιωμένος ποιητής, πεζογράφος, κρι-
τικός, έφυγε από κοντά μας, αφήνοντας ένα μεγά-
λο κενό στη νεοελληνική γραμματεία. Η Νεράιδα
πρέπει να είναι περήφανη για το αξιο τέκνο της.
Κι είναι ευτύχημα για μας που τον γνωρίσαμε
και τιμή για τον τόπο μας.

Συνέχεια στη σελίδα 3

Η Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας Τζουμέρκων

Έγινε στις 10 Μάρτη η ετήσια γενική
συνέλευση της Ομοσπονδίας Τζουμέρκων
στην οποία συμμετέχουν οι αντιπρόσωποι
των περισσότερων Αδελφοτήτων και Συλ-
λόγων της περιοχής των Ανατολικών και
Δυτικών Τζουμέρκων. Κοινή ήταν η διαπί-
στωση ότι η νεοσυσταθείσα τα τελευταία
χρόνια οργάνωση έχει πλούσια δραστηριό-
τητα τόσο εδώ στην Αθήνα με την οργά-
νωση και πραγματοποίηση κοπής της πί-
τας με πλούσιο μουσικό πρόγραμμα και
του παντζουερκωτικού πανηγυριού στην
Βαρυμπόμπη όσο και με την παρέμβαση
μέσω των βουλευτών των περιοχών μας
και των άλλων φορέων για την προώθηση
και λύση των πολλών προβλημάτων της
γενέτειρας. Θαυμάσια ήταν και η σύσκεψη
- συγκέντρωση στο Συρακό τον περασμέ-
νο Ιούλιο. Για φέτος προγραμματίστηκε
για τις 19 Μάη η οργάνωση του Τζου-
μερκωτικού πανηγυριού πάλι στην Βαρυ-
μπόμπη. Αποφασίστηκε επίσης για μετά
το Πάσχα η έκδοση εφημερίδας της ομο-
σπονδίας. Οι περισσότεροι ομιλητές επε-

σήμαναν ότι για να λειτουργήσει όσο το
δυνατόν καλύτερα η Ομοσπονδία Τζουμέρ-
κων θα πρέπει οι αντιπρόσωποι και τα
Διοικητικά Συμβούλια των Αδελφοτήτων να
βοηθήσουν ενεργητικά με τη συμμετοχή
τους σ' όλες τις εκδηλώσεις αυτής. Το
Διοικητικό Συμβούλιο από την πλευρά του
θα φροντίσει να έρχεται σε συχνή επαφή
με όλα τα Διοικητικά Συμβούλια των Συλ-
λόγων για να ιεραρχούνται και να προω-
θούνται για λύση όλα τα ειδικότερα και
γενικότερα προβλήματα των περιοχών μας.
Ανάλογη θα είναι η προσπάθεια της ομο-
σπονδίας για όσο το δυνατόν συχνή επα-
φή με τα Κοινοτικά Συμβούλια, τους Τοπι-
κούς Συλλόγους και τους φορείς των χω-
ριών μας. Κατ' αυτό τον τρόπο με τη
στενή και αρμονική συνεργασία όλων μας
είναι δυνατή η προώθηση λύσεων στα
πολλά και μακροχρόνια προβλήματα του
ορεινού όγκου των Τζουμέρκων. Προβλήμα-
τα που έχουν σχέση με την προκοπή και
επιβίωση των κατοίκων του.

Γ.Ν.

«Η κοπή της πίτας»

Στις 2 Μαρτίου 1991 η Αδελφότητά μας
πραγματοποίησε την πρώτη της εκδήλωση,
για το 1991, στο Πνευματικό Κέντρο του
Δήμου Αθηναίων. Η εκδήλωση περιελάμβανε
κοπή πίτας και πλούσιο καλλιτεχνικό
πρόγραμμα. Η συμμετοχή των Θεοδωριανι-
τών ήταν μεγάλη. Με χαρά μας διαπιστώ-
σαμε ότι παραβρέθηκαν και Θεοδωριανίτες
οι οποίοι απουσίαζαν πολλά χρόνια από
τις εκδηλώσεις της Αδελφότητας. Την εκ-
δήλωσή μας τίμησαν με την παρουσία
τους ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Γ.
Παπαγιάννης, ο εκπρόσωπος της Πανεπι-
ρωτικής Συνομοσπονδίας κ. Χατζηγιάννης,
ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Βουργαρε-
λιτών Κ. Παπαδημητρίου, η Πρόεδρος
του Συνδέσμου Γυναικών Ηπείρου κ. Εύα
Χαλαστά. Μαζί τιμήσαν δε με τη συμμετο-
χή τους στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα οι
τραγουδιστές κ. Στυλιανός Μπέλος και κ.
Χρήστος Φωτίου. Η πίττα ήταν προσφορά
της συμπατριωτισσάς μας κ. Ελένη Λιούκα
- Κεραμπιτζόγλου. Και στο πανώ με τίτλο
«Αδελφότητα Θεοδωριανιτών. Έτος ιδρύ-
σεως 1930» προσφορά του συμπατριώτη
μας κ. Δημήτρη Σκουτέλα.

Η συμμετοχή του κόσμου έδωσε στο
Δ.Σ. κουράγιο και δύναμη να συνεχίσει τις
προσπάθειες για τη διοργάνωση και πραγ-
ματοποίηση και άλλων εκδηλώσεων, οι ο-
ποίες έχουν σκοπό να φέρουν πιο κοντά
τους Θεοδωριανίτες και να δουλέψουμε ό-
λοι μαζί για το καλό του χωριού μας.
Ευχόμαστε και ελπίζουμε στις επόμενες
εκδηλώσεις μας να παραβρεθούν περισσό-
τεροι Θεοδωριανίτες. Είναι τώρα ίσως πε-
ρισσότερο από κάθε άλλη φορά αναγκαίο
να συσπειρωθούμε όλοι οι Θεοδωριανίτες
γύρω από τον φορέα που λέγεται «Αδελ-
φότητα Θεοδωριανιτών» για λόγους που ο
καθένας μας είναι εύκολο να καταλάβει
και να εξηγήσει.

Ζούμε σε μια πόλη, η οποία είναι ανώ-
νυμη, η οποία είναι μια πελώρια ακινησία.
Έχουμε εγκαταλείψει τα ήθη και τα έθιμά
μας. Στις ανθρώπινες σχέσεις υπάρχει τυ-
πικότητα και αποξένωση. Οι καθημερινές
συνθήκες ζωής δεν ευνοούν την ανθρωπι-
νη επικοινωνία. Ίσως η επιστροφή της ρί-
ζας μας μας βοηθήσει να απαλλαγούμε
απ' όλα αυτά τα προβλήματα.

Σ.Γ.

Στη φωτογραφία η πρόεδρος και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου στο κόψιμο της πίτας. Μια εκδήλωση που κατά γενική ομολογία ενθουσίασε τους Θεοδωριανίτες που παραυρέθηκαν

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ και **σχόδια**

Η επίσημη τακτική γενική συνέλευση του Συλλόγου μας πραγματοποιήθηκε στις 16 Γενάρη και μπορούμε να πούμε ότι από πλευράς προσέλευσης κυριώθηκε περίπου στα ίδια επίπεδα των τελευταίων χρόνων.

Το γεγονός ότι αυτή, λόγω έλλειψης αίθουσας έγινε εργάσιμη ημέρα, το τουσικτερό κρύο, οι στάσεις εργασίας των λεωφορείων της ΕΑΣ καθώς και το βαρύ κλίμα και η αγωνία των ημερών λόγω της έναρξης του πολέμου στη Μέση Ανατολή είναι μερικά από τα στοιχεία που συνέτειναν στη μη προσέλευση αρκετών μελών της Αδελφότητας μας στη κορυφαία αυτή εκδήλωση, που όμως κατά την προσωπική μου άποψη δεν ήταν λόγοι ασεπείας που να δικαιολογούν απόλυτα την απουσία αυτών από τη γενική συνέλευση, που πέρα από τη συζήτηση των διαφόρων προβλημάτων που μας απασχολούν και εδώ στην Αθήνα αλλά και στην γενέτειρα τα Θεοδάριανα, είχε σαν κύριο θέμα την εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου, που θα έπαιρνε στα χέρια του τις τύχες της Αδελφότητας για την επόμενη διετία. Σ' αυτό το δύσκολο σταυροδρόμι για την ύπαρξη και την παραπέρα πορεία του Συλλόγου μας η προσέλευση όλων των μελών και των παλαιότερων, που στο παρελθόν έχουν προσφέρει σημαντικές υπηρεσίες αλλά και των νεωτέρων που κατά τεκμήριο αποτελούν το μέλλον της Αδελφότητας ήταν όχι μόνο κατασαστική αλλά και ηθική υποχρέωση. Επομένως οι παραπάνω λόγοι δεν αποτελούν σοβαρή δικαιολογία αν λάβουμε υπόψη μας ότι στη γενική συνέλευση προσήλθαν για μια ακόμα φορά άτομα μεγάλης ηλικίας που έχουν σοβαρά προβλήματα υγείας.

Άτομα που αγαπούσαν την Αδελφότητα, την υπηρέτησαν για πολλά χρόνια μέσα από τα εκάστοτε Διοικητικά Συμβούλια και που πιστεύουν στη συνέχεια της δημιουργικής της πορείας. Θερμοί πατριώτες που πήλυν στη συνέλευση από όλα τα σημεία του Λεκανοπεδίου της Αττικής, παρά το κρύο και την έλλειψη συγκοινωνίας και που θα πρέπει να αποτελούν φωτεινά παραδείγματα για όλους μας.

Στη φετινή γενική συνέλευση του Συλλόγου μας παρευρέθηκε και ο νέος πρόεδρος της Κοινότητας του χωριού μας κ. Γιάννης Παπαγιάννης που στη σύντομη ομιλία του ενημέρωσε τα μέλη για τα μακροχρόνια και σοβαρά προβλήματα της περιοχής μας και για τις ενέργειες που προτίθεται να κάνει το καινούριο Κοινοτικό Συμβούλιο για την επίλυση αυτών. Υποσχέθηκε, επίσης, ότι θα είναι παρών σ' όλες τις εκδηλώσεις της Αδελφότητας και ότι θα ενημερώνει μέσω της εφημερίδας μας ανελλιπώς όλους τους αναγνώστες για τις οποιοδήποτε ενέργειες και τα πεπραγμένα του Κοινοτικού Συμβουλίου με στόχο τη συνεργασία όλων των φορέων του χωριού μας, την ομόνοια όλων των Θεοδωριανών και τη διαφάνεια στην προγραμματισμό και την εκτέλεση των έργων. Στη συνέχεια στη συζήτηση που επακολούθησε και που κυριώθηκε σε υψηλά επίπεδα οι ομιλητές αναφέρθηκαν με σοβαρούς προβληματισμούς σε όλα τα θέματα που απασχολούν την Αδελφότητα αλλά και τη γενέτειρα γενικότερα.

Στα θετικά σημεία της φετινής γενικής συνέλευσης είναι και η εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου, που αποτελείται από άτομα που φιλοδοξούν να προσφέρουν θετικές υπηρεσίες στην Αδελφότητα μας, αλλά και στην περιοχή καταγωγής μας. Άτομα που χωρίς καμιά υπερβολή και διάθεση αυτοπροβολής αγαπούσαν το Συλλόγο μας και που επιθυμούν να συμβάλλουν με όλες τους τις δυνάμεις στη συνέχιση της δημιουργικής του πορείας. Με λίγα λόγια το νέο Διοικητικό Συμβούλιο έχει και την ανάλογη εμπειρία λόγω της μακροχρόνιας συμμετοχής των περισσότερων μελών σε προηγούμενα Συμβούλια αλλά και τη θέληση και διάθεση να αφιερώσουν αυτά αρκετές ώρες από τον πολυτιμο χρόνο τους και αρκετό κόπο για προφορά υπηρεσιών. Κύριο μέλημά του θα είναι η ενεργοποίηση όλων των μελών της Αδελφότητας και η συμμετοχή όλων των Θεοδωριανών του Λεκανοπεδίου Αττικής σ' όλες τις ποικίλες εκδηλώσεις που θα οργανώνει και θα πραγματοποιεί. Εκδηλώσεις γενικότερες που θα καλύπτουν όλους τους συμπατριώτες μας αλλά και ειδικότερες που θα απευθύνονται στα παιδιά, στους νεώτερους, στις γυναίκες. Η μαζική παρουσία και η ενεργητική συμμετοχή των γυναικών τόσο μέσα από τη συμμετοχή τους στα εκάστοτε Διοικητικά Συμβούλια που άλλοτε αυτό συμβαίνει τα τελευταία χρόνια από τη ιδιαίτερη τάση που για πρώτη φορά στην ιστορία της Αδελφότητας ανέλαβε την προεδρία Θεοδωριανίσσια γυναίκα όσο και σ' όλες τις υπόλοιπες δραστηριότητες του Συλλόγου μας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΑΚΗΣ

8 Μαρτίου

Ημέρα της Γυναίκας

8 Μαρτίου ημέρα της Γυναίκας. Είναι για το Γυναικείο Κίνημα μια μαχητική επέτειος. Μια επέτειος του ματωμένου αγώνα της 8ης Μαρτίου 1857, της ημέρας του ξεσηκωμού των εργατριών στη Νέα Υόρκη, της διεκδίκησης ίσων αμοιβών με τους άντρες και καλύτερων συνθηκών εργασίας. Τιμούμε λοιπόν τους αγώνες αυτών των γυναικών για ισότητα, ελευθερία και δικαιοσύνη.

Γιατί η ισότητα είναι η θεμελιώδης αρχή του φεμινισμού και όλες οι διακρίσεις που υποβιβάζουν την γυναίκα σε πολίτη δεύτερης κατηγορίας πρέπει να καταργηθούν γιατί είναι κοινωνικά άδικες. Το Γυναικείο Κίνημα είναι σταθερά συνδεδεμένο στις αρχές της ισότητας, της κοινωνικής απελευθέρωσης, της αλληλεγγύης και της ειρήνης. Προσπάθειες όλα αυτά τα χρόνια και διεκδικήσεις μαχητικά να επεκταθεί η Παγκόσμια Διεκρήφση Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και στις γυναίκες.

Είναι γεγονός ότι το Φεμινιστικό Κίνημα περνά μια περίοδο έντονου προβληματισμού. Γίνονται σοβαρές προσπάθειες ανάλογης και θεωρητικής προσέγγισης του προβλήματος στο θέμα της ιδιαιτερότητας των φύλων. Και το πρόβλημα δεν είναι να

αποδειχθεί η ανωτερότης ή η κατωτερότης του ενός ή του άλλου φύλου, αλλά η ισότητα μέσα από την διαφορετικότητα. Αυτό θα δώσει την απάντηση σε πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζει η Γυναίκα σε όλους τους τομείς και ιδιαίτερα στην προσπάθεια της να ενταχθεί στην παραγωγή και στην αγορά εργασίας.

Χρειάζεται επομένως μεγάλος αγώνας ακόμη μέχρι να πάρει η γυναίκα την θέση που της ανήκει στην αγορά εργασίας και το νέο ρόλο της στην κοινωνία.

Η 8η Μαρτίου δεν είναι ημέρα πανηγυρισμών με ψηφίσματα κενά περιεχόμενα. Είναι ημέρα συνειδητοποίησης, απελευθέρωσης, ισονομίας και διεκδίκησης ανθρωπίνων και συνταγματικών δικαιωμάτων για μας τις γυναίκες.

Τίποτε δεν μπορεί να τιμήσει περισσότερο την μνήμη των γυναικείων αγώνων από την σταθερή δέσμευση όλων μας να κρατήσουμε ζωντανή την πίστη μας και να αναθεωρήσουμε αν χρειαστεί τις όποιες θέσεις μας, αρκεί να προάγουμε την υπόθεση της ισότητας.

Μαρία Νάκη - Αποστόλου

Δικηγόρος

ΠΟΡΤΕΣ-ΠΑΡΑΘΥΡΑ P.V.C.

ΓΚΑΡΑΖΟΠΟΡΤΕΣ-ΚΑΓΚΕΛΟΠΟΡΤΕΣ
ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΜΟΙ

ΠΟΡΤΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ-ΠΥΡΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Σ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ-Ε. ΣΤΕΡΓΙΟΥΛΗΣ

Μεσογειών 315 ΧΑΛΑΝΔΡΙ ΤΗΛ./FAX 6475775

Θάνατοι

Πέθανε ανεπάντευτα στα Γιάννενα στις 28 Γενάρη σε ηλικία 65 χρόνων ο συμπατριώτης μας από τη Νεράιδα Τρικάλων, αξιόλογος λογοτέχνης Δημοσθένης Κόκκινος, εκδότης της Ηπειρωτικής Εστίας. Η αφήγεία απόλυτα του Δημοσθένη Κόκκινου αφήνει ένα δυσαναπλήρωτο κενό όχι μόνο για την περιοχή μας, για την προκοπή της οποίας πάσχιζε μέρα-νύκτα αλλά για την όλη την 'Ηπειρο γενικότερα. Με λίγα λόγια ο Δημοσθένης Κόκκινος ήταν ένας καταξιωμένος και θαυμάσιος άνθρωπος που θα μείνει για πάντα στις καρδιές μας.

Αιωνία του η μνήμη

Προσφορές

- Τα αδέρφια Δήμητρα Χάιδου-Δράτσα, Σεβαστή Χάιδου-Χονδροκούκη και Κων/νος Χάιδος του Δημητρίου προσέφεραν στη μνήμη της μητέρας τους Κωνσταντίνης Χάιδου σύζυγος Δημητρίου (που έκλεισε τα εννέα χρόνια από το θάνατό της το ποσό των δέκα πέντε (15) χιλιάδων δραχμών για τους φιλανθρωπικούς σκοπούς της Αδελφότητας.

- Ο Αθανάσιος, η Βασιλική και η Δήμητρα Λιούκα στη μνήμη του προσφιούς αδελφού και θείου Γιάννη Διαμάντη, που έφυγε απ' τη ζωή στις 4.11.1990, προσέφεραν για τους φιλανθρωπικούς σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) δραχμών.

- Ο Παύλος Νταραγιάννης στη μνήμη της μητέρας του προσέφερε για τους φιλανθρωπικούς σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμών.

- Ο Στάθης Χρήστος Κορμηνέας προσέφερε το ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000) για τους σκοπούς της Αδελφότητας.

- Ο Σπύρος Κων/νου Λιούκας προσέφερε το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) δραχ. για τους σκοπούς της Αδελφότητας.

Στη μνήμη του αξέχαστου ισαδελφού Δημοσθένη Κόκκινου που χάσαμε πρόσφατα στα Γιάννενα αντί στεφάνου προσέφερα για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμών.

Στη μνήμη του αξέχαστου Δημοσθένη Κόκκινου που πέθανε στις 28 Γενάρη 1991 αντί στεφάνου προσέφερα για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμών.

Ευχαριστούμε θερμά

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά το Μουσικοχορευτικό Σύλλογο «ΑΡΙΩΝ» για τη συμμετοχή των χορευτικών του στην παραπάνω εκδήλωση και ιδιαίτερα τον υπεύθυνο του ομίλου χωριανό μας, μέλος του Συμβουλίου μας Νίκο Κουτσούκη, που επιμελημένη ολοκλήρωσε του μουσικοχορευτικού προγράμματος καθώς και την οργάνωση του μπουφέ. Ευχαριστεί επίσης όλους τους μουσικούς και τους τραγουδιστές που συμμετείχαν αφοικέρως. Τέλος ευχαριστεί θερμά την χωριανή μας Ελένη Λιούκα - Κεραμιτζόγλου που όπως κάθε φορά έτσι και φέτος προσέφερε τις πίτες καθώς και την Ανώνυμη Εταιρεία «ΠΑΥΛΙΔΗΣ» που μας διέθεσε δωρεάν μερικά από τα προϊόντα της για τα μικρά παιδιά. Και γενικά ευχαριστούμε όλους τους συντελεστές της θαυμάσιας αυτής γιορτής. Τηλεγράφημά μας έστειλε ο βουλευτής του Νομού μας Γιώργος Παπαγεωργίου.

Το Δ.Σ.

Συνδρομές

Δήμητρα Χάιδου-Δράτσα 1000
Σεβαστή Χάιδου-Χονδροκούκη 1000
Χρήστος Κολοβός 1500
Κων/νος Κουλιούκης 2000
Αλεξάνδρα συζ. Γεωργίου 2000
Σκουτέλα 2000
Κώστας Διαμάντης 1000
Ελένη Πριποινάκη-Διαμάντη 1000
Αριστείδης Διαμάντης 2000
Χρήστος Στεργιούλης 1000
Γιώργος Κάτσινος 1000
Κώστας Σκουτέλας 2000
Θανάσης Σκορπάνος 1000
Βαγγέλης Κοντογιάννης 1000
Πολύζος Μενέλας 2000
Τσιβέλος Γιώργος 1000
Ζοήμου-Δονάτου Σοφία 2000
Λιούκα - Κεραμιτζόγλου 2000
Ελένη 2500
Τσιβέλος Γιάννης 2000
Νάκης Βαγγέλης 1000
Νάκη Ελένη 1000
Νάκη Όλγα 1000
Σκουτέλας Γιώργος 1000
Σκουτέλας Σταύρος 1000
Χρήστος Χρήστος 1000
Παναγιώτης Γιάννης 1000
Νάκη - Αποστόλου 1000
Μαρία 1000
Σταμάτης Αποστόλης 1000
Τσιβέλος - Πέρλου 1000
Κων/νιά 1000
Καραγιώργος Γιώργος 1000
Διαμάντης Λέων 1000
Λάμπρος Βαγγέλης 1000
Ζώης Κώστας 2000
Ζών Βασιλική 2000
Σταμάτης Ανδρέας 2000
Παυλόνος Δημήτρης 2000
Νάκης Γιάννης 1000
Βενίστας Αλέκος 1000
Χάιδος Παναγιώτης 1000
Σταμάτης Ζήνων 2000
Καλαντζή Κατίνα 2000
Μολύζου Τζένη 2000
Πολύζου - Παπαϊωάννου 2000
Βασιλική 2000
Παχίς Πέτρος 1000
Παχίς Παναγιώτης 2000
Σκορπάνος Γιάννα 2000
Διαμάντης Θεόδωρος 2000
Σπύρος Παναγιώτης 2000
Κουτσούκης Γιώργος 1000
Νταραγιάννης Παύλος 4000
Νάκης Κώστας 1000
Ευχαριστούμε

Το νέο Δ.Σ.

Από τις αρχαιερείες της 16/1/1991 προέκυψε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητάς μας το οποίο μετά την συγκρότησή του σε σώμα, έχει ως εξής:
Πρόεδρος: Μαρία Νάκη - Αποστόλου,
Αντιπρόεδρος: Γιάννης Παπατζίκης, Γεν. Γραμματέας: Γιάννα Σκουρπάνου, Ειδ. Γραμματέας: Φώτης Παπατζίκης, Ταμίας: Σταύρος Σκουτέλας, Μέλη: Δημήτριος Παγώνης, Γιάννης Νάκης, Νικόλαος Κουτσούκης, Βασιλική Διαμάντη.

Για την Ομοσπονδία Τζουμέρκων

Νίκος, Κουτσούκης, Γιάννης Νάκης, Δημήτριος Παγώνης, Γιάννα Σκουρπάνου.

Για την Πανεπιστημιακή Συνομοσπονδία

Λέων Διαμάντης, Μαρία Νάκη - Αποστόλου, Γιάννης Νάκης, Γιάννα Σκουρπάνου. Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο εύχεται και πιστεύει σε μια συνεχή συνεργασία με όλους τους φορείς του χωριού μας.

Παρακαλούνται οι συμπατριώτες μας που δεν τους σέλνετε για τη εφημερίδα να μας ενημερώσουν. Ανάλογη να είναι η ενημέρωσή μας για τη στήλη «κοινωνικά». Η οποιαδήποτε παράλειψή μας δεν είναι σκόπιμη, αλλά οφείλεται σε ελλιπή πληροφόρηση, που μπορεί να διορθωθεί με τη δική σου βοήθεια.

Από μεριά μας, ευχόμαστε αυτή τους η επόλη για μην τους διαφεύγει τίς αμφιβολίες τους, γιατί έτσι κερδισμένο θα βγει το χωριό.

Με αφετηρία αυτή μας την προσπάθεια, στην οποία βόρκαμε συμπατριώτες αλλά και αμφιβητικές, πορευόμεθα ψύχραιμα και πιο ψύχραιμα πορευόμαστε στο αύριο. Η νέα πλειοψηφία της Διοίκησης του χωριού μας θέλουμε να πιστεύουμε πως έχει επήνωση του φορτίου που

Με μεγάλη λαχτάρα οι νομαδικοί πληθυσμοί του ελλαδικού χώρου καρτερούσαν τη λαμπρή, την ομορφότερη στιγμή της βουκολικής ζωής γιατί με το πέραςμά της, μετρούσαν μέρες για το φεγγί τους για τα βουνοκόρφη. Όσο καλύτερα, τόσο πιο ζεστά οι άνθρωποι ζούσαν τη μέρα αυτή από τη Σαρακοστή και το Μεγαλοβδομάδο ετοιμάζοντας ψυχικά να 'ναι καθαροί από κάθε κακία. Η ίδια η φύση με τα στολίσια και την ανθοφορία της βοηθούσε στην καλή ψυχική διάθεση των ανθρώπων της.

Από τη Μεγάλη Πέμπτη άρχιζαν οι ετοιμασίες. Οι γυναίκες φώναζαν λαμψάδες, παπουτσία, καλά φορέματα και ρούχα κι έβαφαν τα κόκκινα αυγά, ενώ οι άντρες φρόντιζαν για το κρασί κι ό,τι άλλο χρειαζόμυνο. Οι τζιομπανναίοι αρμάτωναν με τα κυκλοφορούντα τα κοπάδια κι έκοβαν το σφυρί για το λαμπράτικο αρνί που βόζαν πάνω από δύο μήνες για να γίνει ασήκωτο «από καθατή». Προτιμούσαν σφυρί από γκορτζιά γιατί ήταν «βασταρδός», ίσιο και μύριε όμορφα.

Τη Μεγάλη Παρασκευή συνήθιζαν να πηγαίνουν στα παζάρια αρνιά σερκά αποκομμένα που δεν τα είχαν πουλήσει στον καιρό τους γιατί ήταν αγμιά ή τα ψυμάδια, που γίνονταν για πούλημα τις μέρες εκείνες σ' όλες τις στάνες, όλες τις χρόνιες υπήρχαν διγόνια αρνιά κάθε λαμπρή. Έτσι ο Αστακός, η Βόνιστα, το Αρνίνο, η Αμφολγία, η Πρέβεζα, η Άρτα, η Ελασσόνα κι η Λάρισα γέμιζαν από την παρουσία των νομάδων τη μέρα αυτή.

Πρωί - πρωί το μέγα Σάββατο οι γυναίκες σκούπιζαν και συμμάζαν τα καλύβια. Έβγαζαν καθαρές φλοκατσίδες, έβαναν καινούριες μαξιλαροθήκες στα προσκέφαλα και με μεγάλες σκάρπες πάστρεναν όλον τον τόπο έξω από τα κονάκια πιο σχολαστικές στην καθαριότητα ήταν οι γυναίκες που είχαν Λάμπρο, αφού θα δέχονταν τις επισκέψεις κι όλα έπρεπε να είναι λαμπραρισμένα, να φανερώσουν τη νοικοκυροσύνη και τη «σειρά». Το βράδυ της ίδιας μέρας άρμεγαν από νωρίς τα πρόβατα γιατί έρχονταν οι χωρικοί με

Ανοιχτή Επιστολή των α. Γεωργίου Π. Τσανάκα β. Γρηγορίου Π. Λάμπρα Άρτα 10 Ιανουαρίου 1991

Προς τους απανταχού Θεοδωριανίτες

Αγαπητοί συγχωριανοί, τώρα που ο απόληχος των κοινοτικών του φθινοπώρου εκλογών σχεδόν μηδενίστηκε, απευθυνόμαστε σ' όλους εσάς που, άλλος λίγο κι άλλος πολύ, ονειρεύεστε την επιστροφή στις «ΡΙΖΕΣ ΣΑΣ», σε σας που βλέπετε λαγυρά τη δυσκολία προγράμματος ενός τέτοιου ωσέου κι όμως το συζητάτε με τον εαυτό σας, το σχεδιάζετε με τους συγχωριανούς σας, όταν για κάποια στιγμή ανταμυνόμαστε, μια τελικά ο νους σας αλλάζει σκηνικό, με την ευχή πάντα ότι «παι πρέπει να γίνει!» Ανήσυχοι κι εμείς για αυτή σας κι αυτή μας την ευχή, ξεκινάσαμε έναν αγώνα συσπείρωσης των υγιών του χωριού μας πνευματικών δυνάμεων, αυτών που θα μπορούσαν να γίνουν η απαρχή του αγώνα διεκδίκησης των τόσων πολλών που απ' το χωριό μας λείπουν, τον αγώνα που θα μπορούσε να συνταρίσει τη δύναμη της θέλησής και του «καθαρού προσώπου», προκειμένου να παραμερίσει τις όποιες ανθρώπινες αδυναμίες έχουμε, ώστε με αμοιρία να στοχεύσει σ' ένα καλύτερο αύριο. Μαζί και με τους άλλους οχτώ συνεργάτες μας, που ανανήρτητα ήταν και είναι απλοί άνθρωποι με αρετές και αδυναμίες, απευθυνθήκαμε σ' όλους τους συγχωριανούς μας, συζητήσαμε μ' όλους που είχαμε, τους αναδείξαμε την καρδιά μας, προβάλλουμε προδεχτικά κι απευθύνουμε τις δικές μας θέσεις και απόψεις. Πετύχαμε να μας εμπιστευτείτε σχεδόν στο σύνολό σας, γιατί μας δάδεσαν τον πιο συνεπιδούτος εκφραστή των προσδοκιών σας.

Όμως, υπήρχαν κι άλλοι που αμφέβαλαν κι άλλοι που προσβέπουν σε δικές τους στοχεύσεις και πάρα πολύ καλά έκαναν, υπήρξαν όμως κι αυτοί που στη στροφή του δρόμου της ευθείας ανάπια λήσαν, το ξανασκέπτηκαν και τελικά μας έστειλαν στη μειοψηφία της Κοινοτικής μας Διοίκησης.

Από μεριά μας, ευχόμαστε αυτή τους η επόλη για μην τους διαφεύγει τίς αμφιβολίες τους, γιατί έτσι κερδισμένο θα βγει το χωριό.

Με αφετηρία αυτή μας την προσπάθεια, στην οποία βόρκαμε συμπατριώτες αλλά και αμφιβητικές, πορευόμεθα ψύχραιμα και πιο ψύχραιμα πορευόμαστε στο αύριο. Η νέα πλειοψηφία της Διοίκησης του χωριού μας θέλουμε να πιστεύουμε πως έχει επήνωση του φορτίου που

Με μεγάλη λαχτάρα οι νομαδικοί πληθυσμοί του ελλαδικού χώρου καρτερούσαν τη λαμπρή, την ομορφότερη στιγμή της βουκολικής ζωής γιατί με το πέραςμά της, μετρούσαν μέρες για το φεγγί τους για τα βουνοκόρφη. Όσο καλύτερα, τόσο πιο ζεστά οι άνθρωποι ζούσαν τη μέρα αυτή από τη Σαρακοστή και το Μεγαλοβδομάδο ετοιμάζοντας ψυχικά να 'ναι καθαροί από κάθε κακία. Η ίδια η φύση με τα στολίσια και την ανθοφορία της βοηθούσε στην καλή ψυχική διάθεση των ανθρώπων της.

Από τη Μεγάλη Πέμπτη άρχιζαν οι ετοιμασίες. Οι γυναίκες φώναζαν λαμψάδες, παπουτσία, καλά φορέματα και ρούχα κι έβαφαν τα κόκκινα αυγά, ενώ οι άντρες φρόντιζαν για το κρασί κι ό,τι άλλο χρειαζόμυνο. Οι τζιομπανναίοι αρμάτωναν με τα κυκλοφορούντα τα κοπάδια κι έκοβαν το σφυρί για το λαμπράτικο αρνί που βόζαν πάνω από δύο μήνες για να γίνει ασήκωτο «από καθατή». Προτιμούσαν σφυρί από γκορτζιά γιατί ήταν «βασταρδός», ίσιο και μύριε όμορφα.

Τη Μεγάλη Παρασκευή συνήθιζαν να πηγαίνουν στα παζάρια αρνιά σερκά αποκομμένα που δεν τα είχαν πουλήσει στον καιρό τους γιατί ήταν αγμιά ή τα ψυμάδια, που γίνονταν για πούλημα τις μέρες εκείνες σ' όλες τις στάνες, όλες τις χρόνιες υπήρχαν διγόνια αρνιά κάθε λαμπρή. Έτσι ο Αστακός, η Βόνιστα, το Αρνίνο, η Αμφολγία, η Πρέβεζα, η Άρτα, η Ελασσόνα κι η Λάρισα γέμιζαν από την παρουσία των νομάδων τη μέρα αυτή.

Πρωί - πρωί το μέγα Σάββατο οι γυναίκες σκούπιζαν και συμμάζαν τα καλύβια. Έβγαζαν καθαρές φλοκατσίδες, έβαναν καινούριες μαξιλαροθήκες στα προσκέφαλα και με μεγάλες σκάρπες πάστρεναν όλον τον τόπο έξω από τα κονάκια πιο σχολαστικές στην καθαριότητα ήταν οι γυναίκες που είχαν Λάμπρο, αφού θα δέχονταν τις επισκέψεις κι όλα έπρεπε να είναι λαμπραρισμένα, να φανερώσουν τη νοικοκυροσύνη και τη «σειρά». Το βράδυ της ίδιας μέρας άρμεγαν από νωρίς τα πρόβατα γιατί έρχονταν οι χωρικοί με

Προς

Η Λαμπρή και τ' Αι Γιωργίου στα κονάκια

κακάβια, σιατίλια και κανάτια να πάρουν γάλα τη μέρα αυτή έδιναν το γάλα χωρίς πληρωμή στους φτωχούς ανθρώπους να φτιάξουν καμιά πρόβεια γιαούρτι, καμιά γαλατόπιττα. Οι άνθρωποι σχέσεις ήταν αγνές, απονήρευτες οι άνθρωποι ήταν πονετικοί, καλόκαργοι, ειρηνικοί, φιλότιμοι, καταδεχτικοί, «αθώου» κατά πως λένε οι γεροσελιγκάδες.

Μετά το άρμεγμα οι τζιομπανναίοι συγκροπλόνταν για την ανύσταση, να 'ναι παστρικό στο σώμα και στην ψυχή. Άφηναν στη στήνη τα γερνόνια, να έχουν το νου τους στα ζωντανά και οι υπόλοιποι, γυναίκες, άντρες και παιδιά, γιορτοτυμνίμεν με τα καλά τους ξεκινούσαν με γέλια και φωνές νυχτιάτικα για το κοντινό χωριό, να προλάβουν την ανύσταση. Είχε μια γλυκόπικρη ομορφιά αυτή η νυχτοπορεία των λιονημένων ζωμάχων, που τη θέρμαινε η βαθιά τους πίστη, η πατροπαράδοτη, ενισχυμένη από τις δυσκολίες της ζωής τους, που ολάκερη ήταν ένας αγώνας ενάντια στα στοιχεία της φύσης: κεραυνούς, καταιγίδες, ανεμοδούρες, χιονιάδες, ζουλάπια, φόβους...

Σαν σχόλαγε η λειτουργία, κοντά στο ξεμέρωμα, πολλοί μεταλάβαιναν κι έπαιρναν και πάλι τη στράτα του γυρισμού μέσα στην Απριλιάνη γλυκοκηνιά με τις αναμμένες λαμπάδες φέρνοντας στα κονάκια το «ανέσπερον» φως. Με το ξεμέρωμα να άναβαν τις φωτιές κι έφηναν τα λαμπράτικα αρνιά, αρπαδαριά όλες οι φαμίλιες μαζί. Οι άντρες σχολιάζαν το βρόντερο αρνί της συντροφιάς, παίρναν την πρωτιά που το «έφκιασε», ενώ τα παιδούρια έκαναν ζούρλιες παιδικές: έκοβαν την ουρά και τα λιμπά από τα ροδόκοκκινάμενα σφαχτήρια, μερδερόνταν στα πόδια των μεγάλων, όλο κάτι ζητούσαν από τις μανάδες τους.

Εμείς της μειοψηφίας, που άριστα γνωρίζουμε το πού και πώς θα οδηγηθούμε, με κύριο στόχο να τιμήσουμε την επιστολή των ψηφοφόρων μας, μ' αυτή μας την επιστολή τους διαβεβαιώνουμε: Πως σε καμιά περίπτωση δε θα συνδιαλλαγούμε για προσωπικό όφελος, πως θα προτείνουμε λύσεις και θα ελεγχόμαστε αποφάσεις, πως η Κοινότητα θα δουλεύει σ' όλα της τα επίπεδα, πως θα καταγράφουμε τόσο τα θετικά όσο και τα αρνητικά και πως το κάθε τι θα σας γνωστοποιείτε τόσο απ' τις καθ' ύλη ανακωνίδες μας όσο κι απ' τις θεοδωριανικές εφημερίδες, που θέλουμε να πιστεύουμε πως θ' απαλλαγούν από μικροπολιτικές, ηθελιμένες ή όχι, αδυναμίες τους, ώστε αλογόκριτα και έγκαιρα να δημοσιεύουν τις ανησυχίες μας.

Δημοσθένης Κόκκινος

Συνέχεια από σελ. 1

Αλλ' η μοίρα του δεν τον άφησε να φτάσει ως την άκρια της γήινης στράτας του, δεν τον άφησε — κι είχε χρόνους ακόμα — να φέρει το θεικό του ως την άκρια της ζωής και να φετορηθόνταν απ' την ευαίσθητη ψυχή του όλα τα αποδέματα περιστεριών και ανθέων. Κι είχε το πάθος για τη ζωή, για την προσφορά, για την ψυχική ανύσταση του Ανθρώπου. Ήταν ένας ασίστατος πνευματικός δημιουργός.

Με μεγάλη θλίψη εμείς οι φίλοι σου κι όλος ο λογοτεχνικός κόσμος της χώρας, αλλά κι όσοι σε διάβασαν και σε γνώρισαν και σε θρόνισαν στην καρδιά τους, που απειθύνουμε, αγαπητέ Δημοσθένη, το ύστατο «Χαίρε». Εμείς οι περιλάμπροι, απορρανεμένοι απ' την παρουσία της πνευματικής σου προσφοράς, δε σ' έχουμε πάντα στην καρδιά μας σε να μην πλένεις πατέ και να συνημιόμαστε μαζί σου στους φθόγγους του αθηνό και των καθάρων νερόν του Γλαβιά, όταν ο δροσερός αγέρας θα αιγοτραγουδία στους δάσους των έλατων και των φτελιάνων της Νεράιδας, και που αναπαύονταν η σκέψη σου τις ώρες της δημιουργικής σου ονειροπόλησης.

Εν ειρήνη αναπαύσου, περιλήμμενη Δημοσθένη. Όπως ο απαιτούμενος κι ο ίδιος στο στίχο: «Αφήστε μας για ήσυχους να τελειώσουμε εν ειρήνη τον σύντομο βίο μας». Και τώρα για γηνιάς στους δρόμους της πατρίδας, αφού κληροδότησες ένα αξιόλογο πνευματικό έργο. Κι όπως λέει συ ο ίδιος, τώρα για «Καβαλάρης πάνω στα βουνά της πατρίδας / γυρίζω καλπάζοντας / στον γήινο της προνήτης δρόμο των ανθέων / κρατώντας στη χούφτα μου την φωνή των προγόνων».

ΡΗΓΑΣ ΣΚΟΥΤΕΛΑΣ

ρείται να χαρούμε απόπει που 'μαστι ούλοι δο, που 'μαστι ούλοι ανάτω αύριο θα έζυχορυσίον, θα γένουμι μπουλούκια».

Ο τόπος έξω από τα κονάκια γινόταν χοροστάσι, άντρες και γυναίκες «παίνονταν στο χορό», οι μερακλήδες έκαναν τσολιμα και κωλοκαθές, τα παιδούρια αγνάντευαν η κοινούονταν στις βλαχοκούνες, οι γεροντότεροι κάθονταν κάτω από τα ισκία και καμάρωναν τα νιάτα. Αφού έξηγερναν καμιά ώρα το μεσημέρι, τ' απογευματικά «αρχίναγαν» τις επισκέψεις στα κονάκια των Γιωργιάδων.

Ανήμερα τ' Αι Γιωργίου γινόταν το σάλμισμα των λιβαδιών άγρσφος νόμος όριζε το «απόδλιναν των χειμαδιών. Από τη μέρα αυτή ως το φεύγα για τα βουνά, οι τζιομπανναίοι δε φύλαγαν σύνορο και το κοπάδι τους μπορούσε να βοσκείσει καλύτερο (αζάτ) ακόμα και στα λιβάδια της γετονικής στάνης, του δηλανού τσελιγκάτου. Τα κοπάδια που ήταν «στενεμένω» δεν είχαν απλοχοριό στο δικό τους λιβάδι, καλοπερνούσαν με το ν' αλωνίζουν ανεμιοδίστα τον τόπο, ενώ όσα είχαν ημεράδι, ιστάδι, λάκες με χορτάρι παστρικό, δεν ήθελαν ν' αλλάζουν «σύρμα». Τα κοπάδια αυτά «ξεντορινιόσαν» καθώς έλεγαν οι τζιομπανναίοι, έγαναν όηλ. το «οτόρο» το ρυθμό στη βοσκή τους, αφού «γυμνούσαν» άλλα πρόβατα στο δικό τους τόπο και ξεδιάλεγαν το καλό χορτάρι, το βρόμιζαν ή το ατσάλεσαν.

Αυτή η συνήθεια, που καταργούσε τους φράγτες και τα σύνορα, που έδινε την ευκαιρία στα ζωντανά να έχουν όλο τον τόπο δικό τους, ακομμάτιστο κι απέραντο και τη δυνατότητα στους ανθρώπους να σμίγουν κάτω από το Απριλιάνη δένδρο της συνπαρξής, της αλληλεβοήθειας, της επικοινωνίας, «ράσταζαν» ως τη δεκαετία του 1960, οπότε σταμάτησε το σάλμισμα των λιβαδιών καθώς και τόσες άλλες συνήθειες της παλιάς νομαδικής ζωής, της σκληρής, αλλά βαθιά ανθρωπίνης.

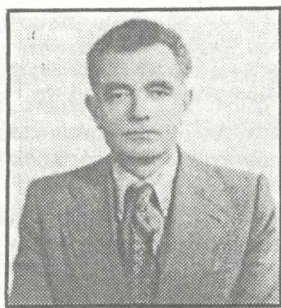
Νίκος Β. Καρατζής

Φιλίππειά '90

Φώτιος Σταμά

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Εντελώς ανεπάντρεχτα έπεσε το κακό αυτό πάνω μας σαν αστροπελέκι. Την Δευτέρα 28 του Γενάρη ο αξέχαστος Δημοσθένης Κόκκινος εγκατέλειψε τον μάταιο τούτο κόσμο και δε μπορούμε ακόμα να το πιστέψουμε γιατί πριν από μια ώρα περίπου μιλούσαμε ευχάριστα για διάφορα και για το ταξίδι του την επομένη στην Αθήνα για την παραλαβή μεταλλίου του από την Παν/κή Συν/δία.

Εγώ βέβαια μετά την συντριβή αυτή θα θυμηθώ και θα περιοριστώ σε μερικά γύρω από μια ολόκληρη ζωή 35 χρόνων που ζήσαμε καλλίτερα από αδελφία.

Με τον Δήμο γνωριζόμασταν από παιδιά - φίλοι και αργότερα στην Εθνική Αντίσταση όταν δε ήλθε στα Γιάννινα δημοσιογράφος της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ» και αργότερα υπάλληλος στην Πρόνοια ξαναανταμώνσαμε και πολύ το χαρήκαμε. Και αφού εγκαταστάθηκε μόνιμα στα Γιάννινα με απαίτηση φιλική μου ζήτησε οικοπέδο για σπίτι να είμαστε πλάι - πλάι όπως και έγινε άλλωστε πως μπορούσα ν' αρνηθώ κάτι τέτοιο σ' ένα Δημοσθένη;

Στη συνέχεια με προβλήματα και δυσκολίες φτιάξαμε σπίτι - προκοπή και από τότε οι δύο οικογένειές μας δέθηκαν πολύ αγαπημένα - αδελφομένα.

Ο Δήμος γεννήθηκε το 1926 σ' ορεινό γειτονικό μας χωριό την Νεράιδα με την αρρενωπή παράδοση και τα κρύα νερά του Γλαβά που λάτρευε τόσο πολύ που ούτε για αστεία δεν το σύγκρινε με άλλο χωριό. Τώρα δε τελευταία τελείωσε τον πίνακα με την Νεράιδα βουτηγμένη στο πράσινο με όλα γύρω της τα δάσεια και τον Κριάκορα κ.λπ. και που πολύ τον καμάρωνε.

Όταν εγκαταστάθηκε στα Γιάννινα ο Δήμος ενδιαφέρθηκε για μια εφημεριδούλα για τα προβλήματα των ορεινών και πράγματι με την συνεργασία του αγαπητού μας Ρήγα Σκουτέλα εκδόσανε την «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΟΡΕΙΝΩΝ» που για αρκετό καιρό πρόσφερε φυσικά όσο μπορούσε αρκετά για την περιοχή μας.

Ενδιαφέρονταν για τα προβλήματα της περιοχής μας και προπαντός για το πρόβλημα του δρόμου ζητούσε πληροφορίες από την περιφέρεια Ηπείρου και ΔΕΚΕ.

Γνωστό σε όλους μας είναι και το ενδιαφέρον του για τη χάραξη του δρόμου Θεοδώριαν - Νεράιδα που είχε φέρει εκτός των άλλων και τον Γενικό Δασάρχη Ηπείρου κ. Καραπάνο φυσικά και το δασαρχείο Άρτας.

Με ενέργειές του ήλθε προ ετών τώρα στα Θεοδώριαν το ΔΗ.Π.Ε.Θ.Ι. (Δημ. Περιφερειακό Θέατρο Ιωαννίνων) και έδωσε θεατρική παράσταση και άλλες εκδηλώσεις.

Προσπαθούσε και ενεργούσε για την ανάπτυξη της περιοχής μας και συγκεκριμένα μέσω του Δ. Μπενέκου που είναι στους σχεδιασμούς - προγράμματα της Ε.Ο.Κ. για να γίνει κάποια σχολή Υφαντικής Κορσιτών στην Αγία Κυριακή ακόμα και για ιχθυοτροφεία πέστροφας στα καθαρά και κρύα νερά μας.

Αγαπούσε πολύ τη φύση, το βουνό, τα έλατα και κάναμε αρκετές μικρές και μεγάλες εκδρομές φθάνοντας ακόμα και μέχρι Κρανιά - Ανθούσα Ασπροποτάμου.

Τελευταία μου επέμενε να κάνουμε ένα οδοιπορικό από Άρτα μέχρι τα χωριά μας περνώντας από τα γνωστά παλιά Χάνια όπως του Ανδρέα Μαρία με το ξυνόγαλο, των Κοντοδήμα, Κολοκύθα, Τζόκα κ.λπ. να φάμε και να πιούμε νερό στην κρυσταλένια βρύση του Χαροκόπου, και απ' εκεί να καταλήξουμε στην Αγία Κυριακή για προσκύνημα, για μια λειτουργία και να κοινωνήσουμε, γιατί ο Δήμος ήταν πολύ δεμένος με τις παραδοσιακές ρίζες του τόπου μας.

Ήταν απλός και υπομονετικός και παρακολουθούσε πολλές φορές διάφορα περιστατικά που τον ερέθιζαν και τα έκανε διηγήματα όπως με τους εργάτες των χωμάτων Γιώργο και Νίκο που ενώ μας σκάβανε το βόθρο σε βάθος 3 μέτρων τσακωνόνταν συνεχώς για τα κόμματα γιατί ο ένας ή-

ταν Σοσιαλιστής και ο άλλος Βασιλόφρων.

Μας διηγούνταν και δάκρυζε και ο ίδιος από τα γέλια με το πάθος του... Τεντουλούρη με το ντέφι του στο μύλο με το λύκο και ξεκαρδίζομασταν στα γέλια.

Ήταν φιλόξενος και στο ζεστό φιλόξενο σπίτι του πάρα πολλοί συγγενείς και πατριώτες φιλοξενήθηκαν και εξυπηρετήθηκαν σε προβλήματα που αντιμετώπιζαν γιατί ο Δήμος είχε πολλές γνωριμίες και ήταν πάντα πρόθυμος να φανεί χρήσιμος χωρίς ν' αποβλέπει σε κάποιο συμφέρο.

Δεν ήταν κόλακας, αλλά συμβιβαστής και δίκαιος και δεν άφηνε ανθρώπους με μεταξύ τους διαφορές να πηγαίνουν στα δικαστήρια και όχι να πέφτουν θύματα κοροϊδίας και εκμετάλλευσης (μάδημα όπως έλεγε...) από τους δικηγόρους.

Ήταν υποστηρικτής των φτωχών και των αδυνάτων και πάντα έτρεχε σε αρρώστους και σε Νοσοκομεία για να τους εξυπηρετήσει όπου μπορούσε και έκανε χρήση των γνωριμιών που είχε με πολλούς γιατρούς και καθηγητές.

Την Λαμπρή πανηγύρια και γλέντια ο Δήμος ήταν πάντα εύθυμος και χόρευε τον αγαπημένο του χορό την παπαδιά. Επίσης τραγουδούσε σφύριζε και έλεγε ποιήματα και διηγήματα.

Συχνά διαβάζαμε βιβλία (για κάποια διασταύρωση) και μιλούσαμε ώρες και άκρη δεν βρίσκαμε σχετικά με την Εθνική Αντίσταση που είχαμε ενταχθεί για την αιτία... και γιατί δεν πραγματοποιήθηκαν τα οράματά μας για τον «καινούργιο κόσμο και τη δίκαιη κοινωνία» και φυσικά για τα σφάλματα της τότε ανίκανης και κοντόφθαλμης ηγεσίας (την επέμβαση των πάντοτε εχθρών μας Άγγλων) και φυσικά τις συνέπειες αυτές τις πληρώσαμε αργότερα με διώξεις και ταπεινώσεις...

Ο Δήμος δε ζήλευε και δε μισούσε κανένα άνθρωπο και ήταν πρότυπο οικογενειάρχης με την υπερπροστασία για τα παιδιά του και είχε πάντα στο πλευρό του συμπαραστάτρια την αγαπημένη του σύζυγο Ιωάννα και που αναγνωρίζεται απ' όλους μας η προσφορά της για την καθώς πρέπει ανατροφή των παιδιών τους και τις αξίζει κάθε τι.

Το λογοτεχνικό περιοδικό «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ» λόγω των οικονομικών δυσκολιών ο Δήμος το κρατούσε με άγχος και στενοχώρια (στα δόντια) γιατί το αγαπούσε πολύ, γιατί ήταν η όλη του ζωή γι' αυτό εργάζονταν σκληρά μέρα και νύχτα χωρίς ανάπαυση με συνέπεια να είναι εις βάρος της υγείας του, και μάλιστα όταν τον παρατηρούσα τουλάχιστον για τις ώρες τις μεσημεριακές του Καλοκαιριού που δεν είχε ύπνο - ανάπαυση αυτός χαμογελώντας μου έλεγε... «Τόλλιο αυτό που μου ζητάς είναι πολυτέλεια...».

Στον πνευματικό τομέα ο Δημοσθένης εκτός των Γιαννίνων είχε και Πανελλήνια ακτινοβολία αλλά και πέραν των συνόρων της Ελλάδας ήταν ο συγγραφέας, ποιητής, λογοτέχνης κριτικός και ζωγράφος που η ασύγκριτη προσφορά του αναγνωριζόταν απ' όλο το πνευματικό και καλλιτεχνικό κόσμο και καταξιώθηκε στις καρδιές όλων των πνευματικών ανθρώπων που μίλησαν στην πάνδημη κηδεία που του έγινε, και έγραψαν (και θα γράψουν) με τόσα εγκώμια, για την προσφορά του (και που εγώ δεν μπορώ να κρίνω - εκφραστώ γι' αυτά γιατί ατυχώς δεν έχω αυτές τις ικανότητες).

Το λογοτεχνικό περιοδικό «ΗΠ. ΕΣΤΙΑ» τιμήθηκε με το βραβείο Ακαδημίας Αθηνών, αλλά και με πάρα πολλές διακρίσεις όπως: Κρατικά και Διεθνή βραβεία, ελληνικών και ευρωπαϊκών ενώσεων, Δήμου Ιωαννίνων, ακόμα και Οφίκιο του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κων/λεως.

Θεωρώ τον εαυτό μου ευτυχί που έζησα μια ολόκληρη ζωή κοντά στον αξέχαστο Δήμο που είχε τόσα πολλά χαρίσματα αν και πολλές φορές κοντραριζόμασταν και τον αποστόμανα όταν έλεγε και μάλιστα συχνά εκείνο το απόσπασμα του Αποστόλου σε νεκρώσιμη ακολουθία: «Εμείς οι ζώντες οι περιλυπόμενοι...» και κουνώντας το κεφάλι του χαμογελώντας το: Τι είναι η ζωή; τι μας απομένει, τι μας απομένει...

Και τώρα αξέχαστε αδελφέ Δημοσθένη αναπαύσου αφού βιάστηκες και έπιασες το ανάραχο της περιβλέπτου αντικρύζοντας τ' αγαπημένα μας Τζουμέρκα δεν μπορώ, δεν έχω να πω τίποτ' άλλο, αλλά θα έρχομαι να σου φέρνω θρούμι και έλατο που αγαπούσες και να σου λέω: «Αυτά τα ματά Δήμο μου τα όμορφα...».

Αιωνία σου η μνήμη και ας είναι ελαφρύ το χόμα που σε σκεπάει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΚΗΣ
Γιάννινα

• Από την εκδήλωση της Αδελφότητας

«ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ»

ΠΕΤΡΟΥ ΣΚΟΥΤΕΛΑ

όμορφο χωριό μας.

Ο Χρίστος Φωτίου που ξενυχτάει στο κέντρο «ΣΚΑΡΟΣ» για το μεροδούλι και τη μουσική μας παράδοση, που τόσο αγάπησε, χρόνια τώρα τμήει τις πατριωτικές μας εκδηλώσεις και μάλιστα αφιλοκερδώς. Γι' αυτό, νομίζω ότι του ανήκει μια ιδιαίτερη διάκριση από την Αδελφότητά μας.

• Και νέο μαζικό ξεφάντωμα παρατηρείται με την προβολή της φουστανέλας. Είναι το χορευτικό τμήμα του ομίλου «ΑΡΙΩΝ» που με μπροστάρη το συγκοριανό μας Νίκο Κουτσούκη σέρνει το χορό της Κωσπλάτας. Το κλαρίνο αντηχεί μέχρι τις παρυφές του Λυκαβητού κι οι μνήμες μας σμίγουν το 15Αύγουστο στα Θεοδώριαν. Κι είναι διάχυτη η συγκίνηση κι εντεταμένη η προσήλωση στην όμορφη εικόνα που ξετυλίγεται μπροστά μας.

Εγώ, δε μπορώ, παρά να πω Μπράβο παιδιά που συμμετέχετε στην αναπαράσταση της παράδοσης και να θυμήσω τα λόγια του Αποστόλου Παύλου: «Στείκετε και τηρείτε τας παραδόσεις ως εδιδάχθητε».

• Κι η έκπληξη της εκδήλωσης: Δύο παιδικές διαπεραστικές τραγουδιές φωνίτσες. (Δύο αδελφάκια, αγόρι και κορίτσι προσκολικής ηλικίας και χτυπώντας το ντέφι) ράγισαν τις καρδιές μας με το δημοτικό τραγούδι, που μας έκαναν να ανασπκωνόμαστε απ' τα καθίσματα για να διακρίνουμε τις αγγελικές μικροσκοπικές τους μορφές για να φτύσουμε να μη βασκαθούν!

Μπράβο σας παιδάκια!

Η ευχή μου, να μεγαλοφυγήσετε.

• Και κοντολογής η καινοτομία στην πατριωτική αυτή εκδήλωση, η προσφορά φαγοπιδωρεάν μενού: Πατατάκια, κρεφτάκια, τυροπιτάκια, πυροσκή, ούζο και κρασί, που έδωσαν δύναμη στη συνέχεια για ελεύθερο χοροπήδημα.

Γι' αυτό, σκέφτηκα ότι θα 'ναι πρόνοηση της για πρώτη φορά γυναίκας προέδρου στο σωματείο μας «ότι νησιτικό αρκούδι δε χορεύει...».

Έτσι νομίζω είπε κάπως η πρόεδρος ΜΑΡΙΑ: ελάτε κουρνιαχτοί να φάμε, να πιούμε και να χορέψουμε... όντως κι έγινε!..

ΜΑΡΙΑ! με τα κίτρινα... τα κόκκινα και τα πράσινα... και μ' όλες τις αποχρώσεις του κεφριού και του γλεντιού έπεσε διάνα!..

Π.Σ.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΩΝ
ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Στις 2 Γενάρη 1991 έγινε στο Κοινοτικό Κατάστημα η παράδοση και η παραλαβή της Κοινότητας στην Άρτα, Οδός Σπύρου Λάμπρου 2. Στην εκδήλωση ήταν παρόντες πολλοί χωριανοί και ο Πρόεδρος του Συν/σμού.

Στις 6 Γενάρη έγινε η εκλογή Αντιπροέδρου της Κοινότητας για την διετία 1991-1992. Αντιπρόεδρος, εξελέγη ο Παναγιώτης Παπαντζίκος με ψήφους 5-0.

Στις 9 Γενάρη ο Πρόεδρος της Κοινότητας πήρε μέρος σε σύσκεψη για θέματα υγείας στο Κέντρο Υγείας Βουργαρελίου.

Στις 13 Γενάρη, στο Κοινοτικό Συμβούλιο πάρθηκαν οι παρακάτω αποφάσεις: Την Επιτροπή παραλαβής έργων μέχρι 300.000 δραχμών, απαρτίζουν οι Κοινοτικοί Σύμβουλοι Κώστας Κουτσούκης και Κώστας Παπαντζίκος. Σύμβουλος παραλαβής Έργων άνω των 300.000 δραχμών ορίστηκε ο Γιάννης Κοντογιάννης.

Στις 16 Γενάρη ο Πρόεδρος της Κοινότητας πήρε μέρος στη Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας.

Στις 21 Γενάρη έγινε η δημοπρασία για την αερολίπανση 12.000 στρεμμάτων βοσκοτόπων της Κοινότητάς μας με 175 τόνους λίπασμα.

Η αερολίπανση θα γίνει το τρίτο δεκάημερο του Μάρτη από το αεροδρόμιο Κατωκάς Ιωαννίνων. Κόστος: 23.000.000 δραχμές.

Στις 23 Γενάρη έγινε συνάντηση με τον Πρόεδρο του Συν/σμού.

Στις 25 Γενάρη έγινε συνάντηση με τους κατοίκους του Συν/σμού Σκαρπαρίου στο Κοινοτικό Γραφείο. Τηλεφωνήτης του Συνοικισμού τοποθετήθηκε ο Κώστας Γεωργίου Κουτσούκης.

Στις 30 Γενάρη στην κηδεία του λογοτέχνη συμπατριώτη Δημοσθένη Κόκκινου, την Κοινότητά μας εκπροσώπησε ο Πρόεδρος αυτής.

Στο Συμβούλιο της 6.2.1991 πάρθηκαν οι εξής αποφάσεις:

Αναδασώνεται η περιοχή «Πλάγια» από μεγάλο σελάκι μέχρι «Κάναλες». Εκπρόσωπος για την ΤΕΔΚ ορίστηκε ο Πρόεδρος. Επίσης ορίστηκε και η Κοινοτική Επιτροπή Παιδείας.

Στις 13 Φλεβάρη έγινε συνάντηση των Δημάρχων και Προέδρων της Ηπείρου με τον Υπουργό Εσωτερικών Σωτήρη Κούβελα.

Στις 15 Φλεβάρη έγινε το τρίτο ξεχινόσιμα του χωριού μέσα στο 1991.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

«ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ»
Μηνιαία έκδοση της Αδελφότητας
ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

Υπεύθυνος έκδοσης σύμφωνα με το νόμο:
ΝΑΚΗ - ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
Μετασίου 23

Τ.Κ. 106 82
Τηλ. 82.18.316

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ
«ΜΕΜΦΙΣ» Γραφικές Τέχνες
Αναξαγόρα 5

Τηλ. 52.40.728

Γραπτά που δημοσιεύονται δεν επιστρέφονται
Ανώνυμες επιστολές δεν δημοσιεύονται

Τα ενυπόγραφα ή μη άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και τις απόψεις του Δ.Σ. της Αδελφότητας
Ετήσια συνδρομή δρχ. 300
Επιταγές - Εμβάσματα:
ΣΚΟΥΤΕΛΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Πυθίου 5 Ν. Κόσμος
Τ.Κ. 117 43
Τηλ. 92.37.020